

De 'nieuwe' Rosendaelsche Golfclub

In maart vorig jaar schreven we dat de nieuwe Rosendaelsche Golfclub een van de mooiste bosbanen van West-Europa zou worden. We hebben vorige maand over de nieuwe baan rondgelopen en zijn nog altijd dezelfde mening toegedaan, hoewel we ons aansluiten bij de woorden van ere-voorzitter en baancommissaris van de club, de heer ir T. F. Hubrecht, die tijdens ons bezoek aan de club bij Arnhem zei te verwachten dat het nog wel drie tot vier jaar kan duren voor de baan in 'playing condition' is.

De ontwikkeling van de nieuwe 11 holes is door de twee droge zomers tegengehouden. De fairways zijn nog niet in goede conditie, de rough is nog niet voldoende 'georganiseerd' omdat het terrein waarop de nieuwe holes liggen nooit is onderhouden, en het is bovendien duidelijk zichtbaar dat enkele zware stor-

men de nodige verwoestingen hebben aangericht en vele bomen hebben ontworteld. De heer Hubrecht. 'We hebben geluk gehad met de droge zomer van 1975. Bovendien was het regenachtig weer nadat er voor de eerste keer gemaaid was. Maar door de warme zomer van 1976 is het gras kapot gegaan. Zó zelfs, dat we

eind vorig jaar de fairways opnieuw gedeeltelijk hebben moeten inzaaien. Helaas is het zowel technisch als financieel niet mogelijk de fairways te sproeien.'

Veel pech dus voor de Rosendaelsche Golfclub. Toch zal het over enige tijd een genot zijn om op deze baan te spelen. Het is een lange baan voor verstandige spelers geworden. Het Tuin- en Cultuurtechnisch Buro 'De Enk' heeft in recordtijd (van maart tot november 1975) de baan rijp gemaakt, ondanks de wilde vegetatie die ze op hun weg vonden. Zo was het een hele toer om de laantjes, die de holes met elkaar verbinden, aan te leggen. De nieuwe holes sluiten overigens prachtig bij elkaar aan. Behalve van de 12e naar de 13e hole is nergens een lange wandeling nodig.

De nieuwe 18 holes zijn nog nauwelijks officieel in gebruik of de derde negen holes liggen al getekend klaar. De realisering hiervan zal echter nog wel enige jaren op zich laten wachten. Belangrijker is eerst de uitbreiding en verbouwing van het huidige clubhuis, dat veel te klein is voor een club van bijna 500 leden. Het streven is om over enige tijd 550 à 600 leden te hebben. De ledenwerfactie, die twee jaar geleden is begonnen, heeft inmiddels 100 à 150 nieuwe leden opgeleverd. Vooral de belangstelling bij de jeugd is groot. Elk lid boven de 30 jaar heeft twee participatiebewijzen van f 1000,- moeten kopen. Oudere jeugdleden van 26 tot 30 jaar kunnen volstaan met één bewijs. De aandelen zijn verkoopbaar.

De tot 18 holes uitgebreide baan, die o.a. tot stand kwam met medewerking van architect Frank Pennink, Buro 'De Enk' en van de Rosendaelsche kant R. de Roos, die de 'motor' van het project was, en T. F. Hubrecht, die het golftechnische gedeelte voor zijn rekening nam, is 21 mei feestelijk geopend, met onder meer een demonstratiewedstrijd over 18 holes tussen de drie beste golfers van Nederland. Een verslag van deze opening wordt in het juni-nummer opgenomen. Eerst volgt hieronder een karakteristiek van de 18 holes.

De eerste negen

Hole 1 – 345 meter. Een goede



De korte 3e hole (169 meter) loopt langzaam op naar een smalle green zonder bunkers (Foto GOLF).



De 133 meter lange 7e hole gezien van de herentee. De spelers sloegen voor de gelegenheid van de damestee (117 meter) af (Foto GOLF).

openingshole. Niet al te moeilijk, maar zeker ook niet makkelijk om meteen, met de spieren nog niet soepel, in vier te doen. De drive moet door het midden worden gespeeld en de tweede slag naar de green en *niet* naar links, want daar ligt een rough-heuvel.

Hole 2 – 369 meter. De speler moet op de 1e hole zijn warm gespeeld, want de 2e hole eist alle aandacht. Op ongeveer 195 meter van de tee ligt midden op de fairway een heuvel begroeid met heide en andere rough. De nadruk op deze hole ligt op de drive, die rechts van de bult dient te worden geslagen. Daar vandaan hebben goede spelers aan een ijzer-4 voldoende om de green te bereiken. Links en rechts van de fairway staan verschillende soorten bomen, zoals beuken, berken en grove dennen.

Hole 3 – 169 meter. Een pittige, korte hole, waarvan de fairway langzaam omhoog loopt naar een smalle green zonder bunkers, maar met twee niveaus. Een green, waar nog menige 3-putt zal voorkomen.

Hole 4 – 281 meter. Een korte par-4, maar o zo verraderlijk. De glooiende fairway breekt na zo'n 160 meter sterk naar links. De green is hooggelegen met 30 meter links ervoor een bunker. Hoge bomen in de lijn van de tee naar de green zal het voor gokkers niet mogelijk maken hemelsbreed naar de green toe te slaan. Het advies is een ijzer van de tee te slaan, gewoon rechttuit, maar weer niet te ver, want in de rough rechts van de fairway loeren moeilijkheden in verband met de tweede slag. Een schitterende hole, vol avontuur.

Hole 5 – 423 meter. Op de eerste vier holes komen voornamelijk de lange ijzers aan bod. Op de 5e, de moeilijkste hole van de baan, is het hout twee keer nodig. De moeilijkheid zit 'em in de lengte en in de green, die uit maar liefst drie niveaus bestaat. Er zijn geen bunkers. In doorsnee vormt de hole een schotel: de drive gaat iets naar beneden, de tweede slag iets naar omhoog. Van de backtee is deze hole een par-5 van 447 meter. Als par-4 is de hole veel moeilijker.

Hole 6 – 450 meter. De slotconclusie na onze ronde was dat alle holes doordenkers zijn. Dit geldt zeker voor de 6e, de eerste par-5 hole. Omdat links een out-of-bounds

De kaart van de baan ziet er vanaf de herentees aldus uit:

Hole	Meters	Par	Hole	Meters	Par
1	345	4	10	360	4
2	369	4	11	383	4
3	169	3	12	339	4
4	281	4	13	398	4
5	423	4	14	472	5
6	450	5	15	361	4
7	133	3	16	149	3
8	476	5	17	436	5
9	372	4	18	147	3
	3018	36		3045	36

Zowel de par als de SSS is 72. Van de damestees meet het parcours 5386 meter en van de backtees 6404 meter (par en SSS 74).



Op de par-5 zesde hole moet elke slag met de hersens worden gespeeld. Rechts 'om de hoek' ligt de opgehoogde green (Foto GOLF).

gebied is en de hole na 340 meter naar rechts loopt, is het raadzaam de hole zigzaggend te spelen, d.w.z. de drive iets rechts van het midden-slaan en de tweede slag iets naar links om geen ruzie te krijgen met een groep bomen die rechts staan (zie de foto). Links voor de hoge plateaugreen ligt een bunker te wachten op uit de koers geraakte ballen. De green wordt aan de achterkant begrensd door een hoge wand. Nog nergens hebben we hier eerder een voorbeeld van gezien. Tijdens de paasvakantie zijn jongelui over de afrastering van het terrein geklommen en zijn op de green uitgebreid gaan voetballen!

Hole 7 – 133 meter. Een originele par-3 met een hoge tee en een lage green, die tussen natuurlijke heuvels ligt. Links vooraan is een grote gapende bunker. De green is 40 meter lang en ruim 12 meter breed. Men moet eus niet tevreden zijn met de bal ineens op de green, maar zo dicht mogelijk bij de hole. Op de

green waren tijdens ons bezoek tientallen sporen van herten, die 's nachts over het hek schijnen te springen.

Hole 8 – 476 meter. De langste hole van de baan. Het hoogste punt ligt in het midden, waarna de fairway langzaam afloopt in de richting van de green. Op 220 meter rechts van de fairway ligt een van de weinige bunkers die de baan rijk is. Halverwege deze hole verlaten we het Grote Kruispunt, een verzamelpunt van holes waar de 2e green, de 3e en 4e hole, het vertrek van de 5e, de aankomst van de 6e, de 7e hole en het vertrek van de 8e bij elkaar komen. Een prachtig punt voor toeschouwers om bij wedstrijden te gaan kijken en voor spelers om elkaar te gebaren dat ze 4 down staan of 12 boven par. Dit gebied biedt nu trouwens nog een troosteloze aanblik van kale bomen en stompen van gekapte bomen en struiken. De 8e is een hole voor longhitters. De tweede slag is half blind wanneer

de drive niet ver genoeg is. Naar de green loopt de fairway in een trechtervorm toe. Een hole voor mannetjes-'putters'.

Hole 9 – Waarom weten we niet precies, maar we vonden deze hole duidelijk de minst interessante. Waarschijnlijk een kwestie van entourage. Het is een dogleg naar links en de tweede helft van de hole grenst rechts aan de fairway van de eerste. Bij de green geen bunkers en ook geen 'mounds', de kleine heuveltjes die het chippen moeten bemoeilijken, en die op 'Geysteren' zo nadrukkelijk aanwezig zijn. Hoewel beide baanontwerpen van dezelfde architect zijn, had de Rosendaelsche laten weten geen prijs te stellen op 'mounds'.

De tweede negen

Hole 10 – 360 meter en **hole 11** – 383 meter. Deze beide holes zullen genoegzaam bekend zijn. Het zijn de oude 1e en 2e holes.

Hole 12 – 339 meter. Een unieke hole als men weet hoe het er hier tot 21 mei uitzag. De oude 3e hole (die met de aflopende green) en de oude 4e (de z.g. viskom) zijn samenge trokken en vormen nu de 12e hole. Ongetwijfeld een hole, waar men de eerste keren wat vreemd tegen aan zal kijken. Als men de drive op rechts projecteert is de tweede slag minder moeilijk dan van links, waar de bal over hoge berken naar de green gespeeld zal moeten worden. De green is enorm groot geworden en heeft nu de vorm van een dikke banaan.

Hole 13 – 398 meter. Ofwel de oude 6e. Van de backtees is dit een par-5 (443 meter).

De 5e hole, een par-4 van 423 meter, wordt beschouwd als de moeilijkste hole van de baan. Op deze hole valt in matchplaywedstrijden de eerste slag (Foto GOLF).



De green van de 5e hole heeft drie verschillende niveaus (Foto GOLF).

Hole 14 – 472 meter. Dit is weer een nieuwe hole. Een lange dogleg naar links. De fairway is aan beide kanten goed bebost, behalve in het eerste gedeelte links, waar vele bomen tijdens de twee laatste zware stormen zijn ontworteld. Het putten wordt hier moeilijk gemaakt door een drempel dwars op de green.

Hole 15 – 361 meter. Een dogleg naar rechts. De drive gaat over een heideheuvel. Helaas heeft rechts vooraan op de fairway een mooie, strategisch opgestelde boom het tijdens een van de stormen begeven, waardoor een extra moeilijkheidsaspect van deze hole is weggevallen. Midden over de green loopt een riggel, die het putting-oppervlak in twee helften verdeelt; nu eens niet overdwars, maar over de lengte.

Hole 16 – 149 meter. Niets nieuws onder de zon, want het is de oude 7e. De backtee blijft de backtee (193

meter). Voor een indruk van deze fraaie hole verwijzen we naar de voorplaat van dit nummer.

Hole 17 – 436 meter. De oude 8e, met dit verschil dat de 'snor' op 350 meter (de heibunker die dwars over de hele fairway liep) is dichtgemaakt. Links voor de green is een grote bunker aangebracht.

Hole 18 – 147 meter. Een gedeelte van de oude 9e is aangewend om de 18e hole tot een par-3 te maken. De tee ligt nu achter de oude putting-green. Het teeshot naar de green moet over een hoge boom en een bunker. De oude green is behouden gebleven. Het is ongebruikelijk om een par-3 als finishing hole te hebben. Professional Jan Dorrestein kon zich maar één andere baan herinneren met een par-3 als 18e hole (Puerto de Hierro in Spanje). De nieuwe putting-green ligt nu op de fairway van de oude 9e, aan de kant van het clubhuis, terwijl de oude 5e hole is ingericht als driving-range, met de afslagplaatsen op de oude 9e fairway.

JAN EBBINGE



Het clubhuis van de Rosendaelsche Golfclub (Foto GOLF).